

[Carsten Raft.]

gælde i saadanne Tilfælde. I Fortrøstning hertil har de tilladt sig at opsigse Funktionærer for saa at genengagere dem Dagen efter i Haab om paa den Maade at slippe fri for Lovens Bestemmelser. Det er en klar Omgaaelse af Loven, og til Trods for, at vi har advaret imod denne Bestemmelse, særlig fordi den vilde gaa ud over Funktionærerne, og til Trods for, at det er ganske klart, at Konsekvenserne af den er blevet til Ubehag, til Gene, til Ulykke for Funktionærerne, maa vi forlange, at Loven bliver overholdt. Jeg giver det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen fuldkommen Ret, naar han betegner disse Firmaer som Sabotører af Loven, for det er de i Ordets egentligste Forstand. Der verserer i Øjeblikket en Del Retssager om disse Spørgsmaal, og man siger, at man maa afvente Dommen. Men er der egentlig nogen Mening i det? Der foreligger en ganske klar Ministerudtalelse om, at Loven skal gælde ogsaa for Kontrakter, der er indgaaet før Lovens Ikrafttræden. Der foreligger Udtalelser fra de politiske Ordførere, ogsaa fra mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om, at Loven skal gælde ogsaa dem. Er der da nogen Rimelighed i for Regering og Rigsdag at afvente, hvorledes Højesteret ser paa Tingene? Er der ikke Rimelighed i at lave en lille Tilføjeslov, som kan klare Tingene og sætte Rigsdagens og Regeringens klare Vilje i Lovsform? Jeg spørger i det hele taget den højtærede Minister, om der ikke er Grund til at foretage en teknisk Revision af denne Lov og sørge for, at de Ting, som under de Forhold, hvorunder Ændringsforslagene fødtes, ikke kom til Udtryk, nu bliver gjort, saa at Loven kan komme i Orden og der kan blive lidt mere stille paa Fagforeningens juridiske Kontor og hos Sagførerne, og Loven kan blive saadan, at den er nem at efterleve, og alle er klar paa, hvordan den ser ud.

Men naar vi taler om Sabotører, er der Grund til at gøre opmærksom paa, at der ogsaa er Sabotører paa den anden Side, om jeg saa maa sige. Efter Lovens § 8 synes det ganske klart, at Loven vil give gode og klare Forhold for Organisering af Funktionærerne. Ja, man har vel Lov til at sige, at Loven i Virkeligheden indeholder et Ønske om, at de skal organiseres, og dør mener jeg, at det maa være imod Lovens Aand, hvis man modsætter sig denne Organisering. Men det finder Sted, og det finder Sted i ret stor Udstrækning. Jeg kan rapportere et Tilfælde for nylig fra en Forsikringsinstitution her i Byen. Der er 70 Funk-

tionærer, og de ønsker at organisere sig, men der findes 5—6 Medlemmer af Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund, som nægter at gaa med i den Organisation, der er dannet, fordi de hævder, at de hører til i deres Fagforening. Se, dør har man Lov til at spørge, om det er i Overensstemmelse med godt Demokrati, at de 5—6 kan bestemme over de 70, og man har Lov til at spørge, om de 5—6, der handler imod Lovens Aand ved at nægte at ville gaa ind i Organisationen og dermed saboterer Lovens Bestemmelser om Fagorganisering af de paagældende Funktionærer, ikke er Sabotører af Loven. Jeg spørger med god Grund her ud i denne Sal, fordi jeg desværre er tilbøjelig til at tro, at ærede Medlemmer af dette høje Ting har inspireret denne klare Sabotage af Funktionærloven.

Kristen Amby: Naar jeg tager Ordet nu, er det foranlediget ved de Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har rettet baade til mig og til mit Parti om, hvorvidt de Udtalelser, jeg forleden Dag fremkom med om Arbejdernes Stilling i Henseende til Løn og andre Vilkaar, særlig med Henblik paa Landarbejdernes Stilling, var et Udtryk for, hvad Partiet mente. Jeg synes, det er et ganske overflødig Spørgsmaal. Enhver kan da sige sig selv, at det ikke er det. Vi behandler ikke her et Lovforslag, hvor jeg staar som Partiets Ordfører; det er Finanslovbehandlingen, der foregaar, under hvilken man omtaler almene sociale, økonomiske og andre Spørgsmaal. Det, jeg har sagt, staar naturligvis helt og holdent for min egen Regning; det er givet.

Men dermed er der ikke sagt noget om, at jeg staar som en Ener i mit Parti. Det var en Løsning, som blev skitseret — det var ikke andet end en Skitse, kunde heller ikke være andet —, men jeg haaber, det bliver den Vej, Fremtiden finder. For saadan som det er i Dag — og det var det, jeg gik ud fra —, er der selv dør, hvor Kontraktforholdet er i Orden, to væsentlige Mangler, som bestaar i den løse Kontrakt og dette, at det udelukkende er Magtpositionen, der bestemmer Kontraktens Indhold. Hvad Landarbejderne angaar, er det efter min Mening — og jeg synes, Forholdene tydeligt og klart viser det — umuligt at ordne Tingene for dem, selv om det tænkes ordnet efter den traditionelle Linie, Arbejdsgiverne paa den ene Side og Arbejderne i en Fagforening paa den anden Side, for Kampmidlerne, maa man ikke glemme, kan ikke bringes i Anvendelse.